

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

10. listopadu 2013

ZASLAL:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: EZDRÁŠ 5-6, OZEÁŠ 7, SKUTKY 25-6

POSLEDNÍ VÝZVA K NÁRODU

Prostřední část našeho dnešního čtení se týká proroctví Ozeášova. Jeho poselství je určeno převážně severnímu království a přichází v době Jarobeáma II., asi čtyřicet let předtím, než přišli Asyřané a národ zničili.

Jde o poslední výzvu k národu, aby změnil svůj způsob života a opustil své hříchy. Čas se pomalu krátí a prorokova varování jsou čím dál tím naléhavější. Od samého počátku tohoto kmenového království tkvěl veliký problém v samé podstatě jeho bohoslužby. Když se oddělili od Judy, jižního království v době Jarobeáma I., okamžitě založili kult býčka v Bét-elu a Danu. Důvody pro to byly spíše politické než náboženské. Jarobeám I. nechtěl, aby se jeho lid účastnil bohoslužeb v Jeruzalémě, a proto založil alternativní, falešný systém. To vedlo ke vzniku legendy o „Jarobeámovi, synu Nebatově, který svedl Izraelce k velikému hříchu“.

V době Ozeáše uplynulo od oné doby již 200 let, ale stále přetrvával stejný systém uctívání a byl pevně zakořeněný ve způsobu uvažování lidí. Kdybyste se narodili v té době, ani vy byste neznali nic jiného a vašim bohem by byl bét-elský býček. Nenapadlo by vás, že to je hřích, a měli byste pramalou motivaci se z onoho systému vymanit a hledat jiného boha. Byli byste si vědomi toho, že v Jeruzalémě je chrám, a věděli byste, že tam Juda často chodil obětovat, ale vaše království deseti kmenů se často nacházelo ve válce s královstvím dvou kmenů, a proto byste raději navštěvovali Bét-el než Jeruzalém.

Ozeáš se pokouší tento vzorec zvrátit a třikrát se zmiňuje o místě, které nazývá Bét Áven. Znamená to dům modloslužebnictví nebo dům nerovnosti. Místo, k němuž odkazoval, byl Bét-el. **Ozeáš 4:15** uvádí příklad jeho výzvy k lidem: „*Nevcházejte do Gilgálu, neputujte do Bét-ávenu.*“ **Ozeáš 10:5** prorokuje, co se s tímto místem stane, a zaznamenává reakci lidí, kteří se bojí, že jejich bůh bude zničen: „*Obyvatelé Samaří se budou třást strachem o bétávenské jalovice; jeho lid bude truchlit nad býčkem. Ať si jeho žreci jásají nad jeho slávou.*“ Ozeáš pokračuje: „*...i jeho socha bude odnesena do Asýrie.*“

Ozeáš nemá velký vliv na jejich smýšlení či jejich konání. Jeho pravděpodobně nejpříznačnější komentář se nachází v **kapitole 4:6** „*Můj lid zajde, protože odmítá poznání.*“ Asyřané vskutku přišli a zničili je, přičemž s sebou vzali vše, co bylo v Samaří a jinde v zemi. **Ozeáš 10:15** nám sděluje přesné podrobnosti: „*Právě tak naloží s vámi Bét-el pro vaše strašné zločiny. Za úsvitu bude izraelský král nadobro umlčen.*“ Ozeáš předal lidem poselství, obdrželi pravý obraz věcí, odmítli jej však a pokračovali ve svém hříchu.

Amos v tomto tématu pokračuje. I on brojí proti Bét-elu a zvláště proti králi Izraele. **Ámos 5:4-5**: „*Nedotazujte se Bét-elu... Bét-el se ukáže jako ničemný klam.*“ **Ámos 7:11**: „*Jarobeám zemře mečem a Izrael bude zcela jistě přesídlen ze své země.*“ Bét-elští kněží mohutně protestovali (**7:12**): „*Seber se, vidoucí, a prchej do judské země! Tam chleba jez a tam si prorokuj!*“

Všechny tyto pasáže ukazují, jak byli tito lidé oddáni svému hříchu a své falešné bohoslužbě. Slovo proroka, slovo Boha, jehož chrám byl v Jeruzalémě, jimi nepohnulo a pokračovali ve své zkáze.

Jak dnes vidíme sami sebe?

Ani my jsme na tom na začátku nebyli o moc lépe než lidé, kteří žili za časů Jarobeáma. Narodili jsme se do hříchu. **Koloským 2:13** nám říká, že jsme byli mrtvi ve svých vinách. Nezmiňuje se o zlatém býčku, ale nemusíme se dopustit tak očividné chyby, abychom byli uvězněni v téže smrtónosné situaci jako ona generace. Jsme si vědomi svého hříchu? Ponořili jsme se do vod křtu a přiznali jsme svůj hřích, ale pak jsme pokračovali na svojí cestě životem. Stále ještě přiznáváme svůj hřích? Nepožaduje se po nás, abychom přinesli jehně nebo

býčka a obětovali je na oltáři. Máme však před sebou tento prostřený stůl. Podněcuje nás to k tomu, abychom rozjímali nad velikou obětí. Nemusíme položit ruku na hlavu zvířete, které zemře, ale musíme vztáhnout ruku, uchopit kousek chleba a pozvednout pohár vína. Když to činíme, jak moc si uvědomujeme, že jsme tuto smrt sami způsobili? Tato smrt je důsledkem našeho hříchu.

Koloským 3 před nás klade další výzvy. **3:5** uvádí věci, které nejsou přijatelné. Zabij je, říká apoštol Pavel. Podívejme se na onen seznam. Končí něčím, co bychom možná nepovažovali za problém, modloslužebnictvím. Pavel však modloslužebnictví staví na roveň chtivosti. Jsme prosti chtivosti? Toužíme po věcech, které mají jiní, a přejeme si, aby patřily nám? Chceme být bohatí a věnujeme tomu většinu své energie? Chtivost je několikrát zmíněna v deseti přikázáních a Pavel říká, že pokud jí nejsme prosti, uctíváme modly.

Většinu tohoto seznamu jsme však nechali za sebou, když jsme se nechali pokřtít.

Ale **Koloským 3** ještě neskončila. Pavel dále hovoří o dalších věcech, které není snadné překonat. **3:8**: Odhodte toto všechno. Svlékněte tento oděv a odhodte jej. Podívejme se na tento seznam: zloba, hněv a sprosté řeči. Všechny vycházejí z úst, všechny musí být pod kontrolou, máme-li přemoci hřích. Poznáváme se v něčem z toho? Doufáme, že ne, ale je pravděpodobné, že dosud nosíme některé z těchto oděvů, že jsme se jich ještě docela nezbavili. Jednoho krásného dne je snad překonáme, ale každý den není dobrý. Co se děje v těch dalších dnech? Ovlivňuje nás slovo Písma vždy a všude? Zakořenilo v nás tak hluboko, že až do našeho života vstoupí těžkosti, přivoláme do své mysli slovo Boží a překonáme tak veškeré obtíže? Ježíš nám dal dokonalý příklad, když byl odveden na poušť a podstoupil mnohá pokušení. Vždy odpověděl: „*Je psáno...*“ Nikdy nebudeme tak dokonalí jako Ježíš, to však neznamená, že bychom se o to neměli pokoušet.

Pavel nám v tomto listu Koloským poskytuje další látku k přemýšlení. **3:12-14** uvádí seznam oděvů, které oblékat máme. V tomto seznamu se nachází soucit, skromnost a trpělivost a je zakončen láskou, což je svrchní oděv. Visí v naší skříni podobné oděvy? Pokud nosíme tyto oděvy, nenosíme soupravu, která byla jmenována ve verši 8.

Naše hříchy pravděpodobně nejsou stejné jako hříchy lidí v době Ozeáše, ale jsou stále ještě schopné nás obelstít a pokud nebudeme na stráži, nebudeme je schopni rozpoznat a stanou se z nich zlozvyky, které stále opakujeme.

Jídlo na tomto stole bylo prostřeno, aby nám pomohlo s problémem, kterému všichni čelíme. Díváme se do zrcadla a vidíme, jací jsme, ale pak se odvrátíme a zapomeneme. Pavel poradil Korintským, aby se zkoumali, aby se dívali hluboko do svého nitra a poznali, kterých věcí v životě je třeba se zbavit a které je třeba pěstovat. Musíme si vzít k srdci totéž poselství, když jíme chléb a pijeme víno na památku našeho Pána Ježíše Krista.